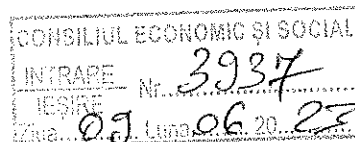

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1:

Titlul proiectului de act normativ

Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Secțiunea a 2-a:

Motivul emiterii actului normativ

2.1 Sursa proiectului de act normativ

Directiva (UE) 2020/284 a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește introducerea anumitor cerințe pentru prestatorii de servicii de plată, care urmează să se aplice de la 1 ianuarie 2024.

Măsuri promovate din inițiativa Ministerului Finanțelor:

- modificarea art. 287 lit. c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (Codul fiscal), în vederea compatibilizării cu prevederile art. 90 alin. (1) din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al TVA, cu modificările și completările ulterioare (Directiva TVA),
- clarificarea termenului limită de depunere a declarațiilor speciale aferente regimurilor speciale prevăzute la art. 314, 315 și 315² din Codul fiscal, în situația în care acesta cade într-o zi nelucrătoare, având în vedere recomandările Comisiei Europene din Ghidul TVA privind Ghișeul unic european,
- abrogarea prevederilor care introduc noțiunea specifică de *reprezentant fiscal autorizat*,
- instituirea unui tratament similar din punct de vedere al accizelor în cazul gazului natural, în ceea ce privește consumul în scop tehnologic, cu cel de la energia electrică,
- efectuarea unor corecții de ordin tehnic în cadrul Titlului VIII – Accize și alte taxe speciale din Codul fiscal.

2.2 Descrierea situației actuale

Titlul VII-Taxa pe valoarea adăugată

1. În prezent, la art. 287 lit. c) din Codul fiscal se prevede că *baza de impozitare a TVA se reduce în cazul în care rabaturile, remizele, risturnele și celelalte reduceri de preț prevăzute la art. 286 alin. (4) lit. a) sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor.*

Art. 286 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal se referă însă doar la situația acordării acestor reduceri de preț de către *furnizor/prestator direct în beneficiul clientului la momentul livrării/prestării.*

Din coroborarea acestor prevederi legale rezultă că actualele prevederi permit persoanelor impozabile ajustarea TVA colectate în situația acordării ulterioare de reduceri de preț doar dacă acestea sunt acordate direct clienților, în timp ce art. 90 alin. (1) din Directiva TVA prevede că *în cazul anulării, al refuzului sau al neplății totale sau parțiale sau în cazul în care prețul este redus după livrare, baza de impozitare se reduce, în consecință, în condițiile stabilite de statele membre.* Astfel, din hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-717/19 Boehringer Ingelheim, rezultă că art. 90 alin. (1) din Directiva TVA permite persoanelor impozabile reducerea bazei de impozitare a TVA și în situația în care reducerile de preț nu au fost acordate direct clienților.

2. În prezent, în cuprinsul Titlului VII din Codul fiscal este prevăzută obligația depunerii declarației speciale de TVA pentru regimurile speciale prevăzute la art. 314, 315 și 315² din Codul fiscal, care intervine potrivit prevederilor art. 314 alin. (7) și art. 315 alin. (6) din Codul fiscal, până la sfârșitul următoarei luni după încheierea fiecărui trimestru calendaristic, respectiv până la sfârșitul următoarei luni după încheierea perioadei fiscale acoperite de declarație, conform art. 315² alin. (18) din Codul fiscal.

În situația în care termenul limită de depunere a declarației speciale cade într-o zi nelucrătoare, singurele orientări existente la nivel european sunt cuprinse în Ghidul TVA privind ghișeul unic, elaborat de Comisia Europeană, în care se menționează că „data-limită de depunere a declarației nu se modifică în cazul în care acesta cade sâmbăta, duminica sau într-o zi de sărbătoare legală.”

În ceea ce privește aspectele procedurale prevăzute în legislația națională, la art. 75 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul fiscal, de prezentul cod, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legislația fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, republicat.

Potrivit art. 181 alin. (2) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată cu modificările și completările ulterioare, când ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul se prelungește până în prima zi lucrătoare care urmează.

În condițiile în care în cuprinsul prevederilor art. 314, art. 315 și art. 315² din Codul fiscal nu au fost incluse prevederi exprese prin care să se deroge de la dispozițiile Codului de procedură civilă, pentru situația în care termenul limită de depunere a declarației speciale aferente acestor regimuri cade într-o zi nelucrătoare, reiese că acestea pot fi depuse până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

3. La art. 316 alin. (6¹) din Codul fiscal este prevăzută posibilitatea unei persoane impozabile nestabilite în România și neînregistrate în scopuri de TVA în România să desemneze un reprezentant fiscal autorizat pentru îndeplinirea obligațiilor din perspectiva TVA, în cazul în care persoana realizează în România importuri de bunuri urmate de livrări intracomunitare prevăzute la art. 293 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal. Totodată, la alin. (6²) al aceluiași articol se prevede ca această persoană să fie ținută răspunzătoare individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu reprezentantul său fiscal autorizat.

Totodată, la art. 316 alin. (7) din Codul fiscal se prevede posibilitatea/obligația persoanelor impozabile nestabilite în România, dar care au obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România, de a desemna un reprezentant fiscal pentru îndeplinirea acestei obligații.

4. De la 1 iulie 2021 au fost introduse în cuprinsul Titlului VII din Codul fiscal, noi obligații în materie de TVA pentru interfețele electronice și măsuri de simplificare pentru a sprijini persoanele impozabile să respecte obligațiile în materie de TVA pentru prestări de servicii, vânzări intracomunitare de bunuri la distanță și vânzări la distanță de bunuri importate, inclusiv declararea și plata TVA prin intermediul ghișeului unic, care permite înregistrarea într-un singur stat membru în loc de înregistrarea în toate statele membre de consum. Deși aceste măsuri au contribuit la simplificarea obligațiilor de declarare și plată, societățile care

comit fraude exploatează oportunitățile oferite de comerțul electronic pentru a obține avantaje de piață, prin sustragerea de la obligațiile care le revin în materie de TVA.

În prezent, la nivelul legislației naționale în domeniul TVA nu există prevederi referitoare la obligația prestatorilor de servicii de plată de a păstra evidențe și de a le pune la dispoziția autorităților fiscale cu privire la serviciile de plată pe care le prestează.

Titlul VIII - Accize și alte taxe speciale

1. Prin Legea nr. 370/2022 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 16/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, abrogarea unor acte normative și alte măsuri financiar-fiscale, la art. 342 din Codul fiscal a fost introdus un nou alineat, respectiv alin. (2²), potrivit căruia, începând cu 1 ianuarie 2024, pentru produsele prevăzute la nr. crt. 1 (bere) din anexa nr. 1 de la Titlul VIII – Accize și alte taxe speciale din Codul fiscal, actualizarea anuală a nivelului accizei să fie limitată la un procent anual care va fi stabilit până la 31 octombrie 2023.

2. În prezent, în cazul energiei electrice există prevederi care reglementează situațiile în care pentru consumul de energie electrică, în anumite limite stabilite de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), nu intervine obligația de plată a accizelor. Astfel de reglementări nu se regăsesc și în cazul gazului natural, neexistând o trimitere la limitele stabilite de autoritatea de reglementare în domeniu.

3. Prin Ordonanța Guvernului nr. 4/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, a Ordonanței Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor măsuri fiscale, precum și pentru prorogarea unui termen au fost transpuse prevederile Directivei (UE) 2020/262 de stabilire a regimului general al accizelor (reformare). Una dintre măsurile adoptate prin acest act normativ a vizat ca procedura și condițiile de soluționare a contestațiilor în ceea ce privește revocarea atestatului de destinatar certificat sau expeditor certificat să fie stabilite prin ordin al președintelui Autorității Vamale Române.

2.3 Schimbări preconizate

Titlul VII-Taxa pe valoarea adăugată

1. Pentru compatibilizare cu prevederile art. 90 alin. (1) din Directiva TVA, astfel cum au fost interpretate de CJUE în cauza C – 717/19, este necesară modificarea art. 287 lit. c) din Codul fiscal, în sensul eliminării trimiterii la prevederile art. 286 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, care condiționează ajustarea bazei de impozitare a TVA pentru reduceri de preț acordate ulterior livrării de bunuri/prestării de servicii de faptul ca acestea să fie acordate *"direct clienților"*. Astfel, va fi posibilă ajustarea TVA colectate inițial de persoanele impozabile pentru toate reducerile de preț acordate ulterior, indiferent că acestea sunt acordate direct clienților sau prin alte mecanisme de reducere a prețului. De asemenea, este necesară și introducerea unei prevederi în cadrul art. 330 în vederea stabilirii unui document centralizator pe baza căruia persoanele impozabile să efectueze ajustarea bazei de impozitare a TVA pentru reducerile care nu sunt acordate direct clienților.

2. Ținând cont de recomandările Comisiei Europene din Ghidul TVA privind Ghișeul unic european, se propune clarificarea termenului limită de depunere a declarațiilor speciale aferente regimurilor speciale prevăzute la art. 314, 315 și 315² din Codul fiscal, cu referire expresă la ultima zi calendaristică a lunii, chiar dacă aceasta este o zi nelucrătoare.

Vor fi astfel evitate situațiile în care, deși declarația aferentă regimurilor speciale prevăzute la art. 314, 315 și 315² din Codul fiscal, era depusă în termen potrivit legislației din România,

exista posibilitatea ca potrivit legislației din statele membre de consum să se considere că termenul respectiv a fost depășit, iar persoanei impozabile care aplică regimul special în România să îi fie aplicate dobânzi și penalități pentru depășirea termenelor de depunere, respectiv de plată, de către statele membru de consum.

3. Se propune abrogarea prevederilor art. 316 alin. (6¹) și (6²) din Codul fiscal referitoare la posibilitatea desemnării unui *reprezentant fiscal autorizat* în cazul operațiunilor prevăzute la art. 293 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal, având în vedere că obligațiile ce revin persoanelor impozabile nestabilite și neînregistrate în scopuri de TVA în România, inclusiv pentru aceste operațiuni, pot fi îndeplinite prin *reprezentantul fiscal* prevăzut la art. 316 alin. (7) din Codul fiscal.

4. În vederea **transpunerii în legislația națională a prevederilor Directivei (UE) 2020/284 a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește introducerea anumitor cerințe pentru prestatorii de servicii de plată**, se propun următoarele:

- definirea noțiunilor de „serviciu de plată”, „plată”, „plătitor”, „beneficiar al plății”, „stat membru de origine”, „stat membru gazdă”, „cont de plăți” prin trimitere la prevederile Legii nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, prin care a fost transpusă în legislația națională Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE;

- definirea noțiunilor „IBAN” și „BIC” prin trimitere la prevederile Regulamentului (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009;

- introducerea de obligații pentru prestatorii de servicii de plată pentru care Romania este stat membru de origine, respectiv stat membru gazdă, în sensul Legii nr. 209/2019, de a păstra evidențe ale plăților și ale beneficiarilor plăților, pentru a permite autorităților competente să efectueze controale în vederea combaterii fraudei în domeniul TVA, în situația în care sunt îndeplinite două condiții:

- plățile au caracter transfrontalier,
- este depășit plafonul de 25 de plăți transfrontaliere către același beneficiar al plăților, într-un trimestru calendaristic.

- se va considera că o plată este transfrontalieră în cazul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului se află într-un stat membru, iar prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății se află într-un alt stat membru, într-un teritoriu terț sau o țară terță;

- în situația în care pentru o anumită plată, cel puțin unul dintre prestatorii de servicii de plată ai beneficiarului se află într-un stat membru, obligația de păstrare a evidențelor referitoare la plățile transfrontaliere revine prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății;

- în situația în care pentru o anumită plată, niciunul dintre prestatorii de servicii de plată ai beneficiarului nu se află într-un stat membru, obligația de păstrare a evidențelor referitoare la plățile transfrontaliere revine prestatorului de servicii de plată al plătitorului;

- clarificarea faptului că în situația în care prestatorilor de servicii de plată le revine obligația de păstrare a evidențelor referitoare la plățile transfrontaliere, această obligație intervine pe o perioadă de trei ani calendaristici de la sfârșitul anului calendaristic al datei plății;
- introducerea obligației de punere la dispoziția autorităților competente a evidențelor, în conformitate cu art. 24b din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată, respectiv prin intermediul unui formular electronic standard, până cel târziu la sfârșitul lunii care urmează după expirarea trimestrului calendaristic la care se referă informațiile;
- clarificarea modalității de determinare a locației plătitorului, respectiv beneficiarului plății prin corelare cu codul IBAN al contului de plăți sau oricărui alt identificator care identifică locația, sau în absența unor astfel de identificatori, cu codul BIC sau oricare alt cod de identificare comercială care identifică locația prestatorului de servicii de plată care acționează în numele plătitorului/beneficiarului;
- precizarea informațiilor pe care trebuie să le conțină evidențele păstrate de prestatorii de servicii de plată, respectiv informațiile privind plățile și beneficiarul plăților.

Titlul VIII - Accize și alte taxe speciale

1. Se propune abrogarea alin. (2²) de la art. 342 din Codul fiscal potrivit căruia actualizarea anuală a nivelului accizei pentru bere prevăzut la nr. crt. 1 din anexa nr. 1 de la Titlul VIII – Accize și alte taxe speciale din Codul fiscal, să fie limitată la un procent anual care va fi stabilit până la 31 octombrie 2023, având în vedere că intervenția legislativă adusă prin Legea nr. 370/2022 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 16/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, abrogarea unor acte normative și alte măsuri financiar-fiscale, este de natură să conducă la impredictibilitate fiscală și este discriminatoriu față de regula generală privind actualizarea nivelului accizelor pentru produsele care fac parte din grupa alcool și băuturi alcoolice.

În plus, astfel cum reiese și din ședința de plen a Camerei Deputaților din data de 16 noiembrie 2022, în cadrul căreia a fost dezbătut proiectul de lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 16/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, abrogarea unor acte normative și alte măsuri financiar-fiscale, a fost susținut pentru admitere doar amendamentul de la marginal 63 ce viza actualizarea, începând cu 1 ianuarie 2024, a nivelului accizelor pentru produsele prevăzute la nr. crt. 1 – 5 din anexa nr. 1 de la Titlul VIII – Accize și alte taxe speciale din Codul fiscal, cu creșterea prețurilor de consum din ultimele 12 luni, calculată în luna septembrie a anului anterior celui de aplicare, față de perioada octombrie 2022 – septembrie 2023, comunicată oficial de Institutul Național de Statistică, respectiv introducerea la art. 342 din Codul fiscal a alineatului (2¹). În cadrul procesului de vot s-a produs o eroare ce a condus la preluarea în întregime a amendamentului de la marginal 63.

2. Se introduc dispoziții similare în cazul gazului natural, în ceea ce privește consumul în scop tehnologic, cu cele de la energia electrică, respectiv reglementarea situațiilor în care pentru consumul de gaz natural, în anumite limite stabilite de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), nu intervine obligația de plată a accizelor.

3. Se propune abrogarea alin. (5) de la art. 414¹⁰ și alin. (5) de la art. 414¹⁸ din Codul fiscal având în vedere că în cadrul procesului de avizare interministerială a Ordonanței Guvernului nr. 4/2022 s-a primit propunerea de eliminare a prevederilor din cuprinsul actului normativ care vizau reglementarea la nivel de ordin a procedurii și condițiilor de soluționare a contestațiilor în cazul revocării atestatului de destinatar certificat sau expeditor certificat întrucât ar putea conduce la încălcarea principiului liberului acces la justiție și dintr-o eroare respectivele prevederi nu au fost eliminate și din cadrul acestor articole din Codul fiscal.

2.4 Alte informații

Nu este cazul.

Secțiunea a 3-a:

Impactul socioeconomic

3.1 Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ

Transpunerea în legislația națională a Directivei (UE) 2020/284 va avea un impact favorabil asupra mediului de afaceri deoarece, prin păstrarea de către prestatorii de servicii de plată de evidențe referitoare la plățile transfrontaliere și punerea acestora la dispoziția autorităților fiscale, acestea vor dispune de mai multe informații pentru a detecta fraude în materie de TVA în sectorul comerțului electronic și pentru a colecta TVA suplimentară. În acest fel, persoanele impozabile de bună credință care îndeplinesc condițiile legale vor beneficia de condiții de concurență mai echitabile.

3.2 Impactul social - Nu este cazul

3.3 Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului - Nu este cazul

3.4 Impactul macroeconomic - Nu este cazul

3.4.1 Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici

3.4.2 Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat

3.5. Impactul asupra mediului de afaceri

Transpunerea prevederilor Directivei (UE) 2020/284 presupune instituirea unor obligații pentru prestatorii de servicii de plată de păstrare a evidențelor privind plățile transfrontaliere și beneficiarii acestora și de punere a acestor evidențe la dispoziția organelor fiscale.

Modificarea art. 287 lit. c) din Codul fiscal are în vedere obligația României de a respecta acquis-ul comunitar în domeniul TVA - a cărei componentă principală este reprezentată de Directiva TVA și care include și jurisprudența CJUE în materie - și va avea un impact pozitiv asupra mediului de afaceri prin introducerea posibilității de ajustare a bazei de impozitare a TVA pentru reducerile de preț acordate ulterior livrării de bunuri/prestării de servicii și în situațiile în care acestea nu sunt acordate direct clienților.

Se elaborează testul IMM.

3.6 Impactul asupra mediului înconjurător - Nu este cazul

3.7 Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării - Nu este cazul

3.8 Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile - Nu este cazul

3.9 Alte informații - Nu au fost identificate.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri.***)

- în mii lei (RON) -						
Indicatori	Anul curent 2023	Următorii patru ani				Media pe cinci ani
		2024	2025	2026	2027	
1	2	3	4	5	6	7
4.1 Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
i. impozit pe profit						
ii. impozit pe venit						
b) bugete locale						
i. impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
i. contribuții de asigurări						
d) alte tipuri de venituri (se va menționa natura acestora)						
4.2 Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
i. cheltuieli de personal						
ii. bunuri și servicii						
b) bugete locale:						
i. cheltuieli de personal						
ii. bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
i. cheltuieli de personal						
ii. bunuri și servicii						
d) alte tipuri de cheltuieli (se va menționa natura acestora)						
4.3 Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						

4.4 Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
4.5 Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
4.6 Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
4.7 Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente: a) fișa financiară prevăzută la art.15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată; b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.						
4.8 Alte informații Modificarea art. 287 lit. c) din Codul fiscal va genera un impact ce este estimat, potrivit datelor disponibile în ceea ce privește companiile farmaceutice, la -290 milioane lei pentru anul 2023, respectiv: - un impact negativ asupra veniturilor din TVA ca urmare a ajustării bazei de impozitare a TVA cu valoarea reprezentând "<i>Venituri din contribuția datorată pentru medicamente finanțate din Fondul Național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății</i>" estimat la -183 milioane lei aferent anului 2023; - un impact negativ asupra veniturilor din TVA ca urmare a ajustării bazei de impozitare a TVA cu valoarea reprezentând "<i>Venituri din contribuția datorată pentru contractele cost-volum/cost-volum-rezultat</i>" estimat la -107 milioane lei. În ceea ce privește impactul negativ suplimentar generat de alte categorii de persoane impozabile, altele decât companiile farmaceutice, nu a fost identificată o bază de date care să permită evaluarea.						

Secțiunea a 5-a:

Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare.

5.1 Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ –
 Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind aprobarea procedurii de punere la dispoziție a evidențelor prevăzută la art. 321² alin. (7) lit. b) din Codul fiscal

5.2 Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

5.3 Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE).

Prezentul proiect de act normativ este compatibil cu legislația unională.

5.3.1 Măsuri normative necesare transpunerii directivelor UE

Prin modificarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal se transpun în legislația națională prevederile Directivei (UE) 2020/284 a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește introducerea anumitor cerințe pentru prestatorii de servicii de plată.

5.3.2 Măsuri normative necesare aplicării actelor legislative UE

5.4 Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene-

Proiectul asigură compatibilizarea cu hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-717/19 Boehringer Ingelheim

5.5 Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente asumate

5.6. Alte informații

Secțiunea a 6-a:

Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

6.1 Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative - Nu e cazul

6.2 Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate.

Proiectul de act normativ va fi supus dezbaterii publice prin afișare pe site-ul Ministerului Finanțelor.

Proiectul de act normativ a fost transmis Băncii Naționale a României cu adresa nr. _____.

Proiectul de act normativ a fost transmis Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal cu adresa nr. _____.

6.3 Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale

6.4 Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative

6.5 Informații privind avizarea de către:

a) Consiliul Legislativ

Proiectul de act normativ se avizează de către Consiliul Legislativ.

b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării

c) Consiliul Economic și Social

Proiectul de act normativ se avizează de către Consiliul Economic și Social

d) Consiliul Concurenței

e) Curtea de Conturi

6.6 Alte informații: Nu au fost identificate

Secțiunea a 7-a:

Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

7.1. Informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de act normativ

Au fost respectate prevederile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată. Acțiunea de informare s-a realizat prin afișarea proiectului pe site-ul Ministerului Finanțelor (www.mfinante.gov.ro) în data de, la secțiunea Proiecte de acte normative.

7.2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice.

Actul normativ nu se referă la acest subiect.

Secțiunea a 8-a:

Măsurile privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ

8.1 Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ

8.2 Alte informații

Având în vedere cele prezentate, a fost elaborat prezentul „Proiect de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal”.

MINISTRUL FINANTELOR

Adrian CÂCIU

AVIZAT FAVORABIL,

**VICEPRIM-MINISTRU, MINISTRUL TRANSPORTURILOR SI
INFRASTRUCTURII**

Sorin Mihai GRINDEANU

MINISTRUL JUSTIȚIEI

Marian Cătălin PREDOIU

MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE

Bogdan AURESCU

7.2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice.

Actul normativ nu se referă la acest subiect.

Secțiunea a 8-a:

Măsuri privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ

8.1 Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ

8.2 Alte informații

Având în vedere cele prezentate, a fost elaborat prezentul „Proiect de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal”.

MINISTRUL ÎNĂNTELOR

Adrian CĂCĂIU

AVIZAT FAVORABIL.

**VICEPRIM-MINISTRU, MINISTRUL TRANSPORTURILOR SI
INFRASTRUCTURII**

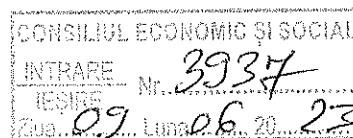
Sorin Mihai GRINDEANU

MINISTRUL JUSTIȚIEI

Marian Cătălin PREDOIU

MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE

Bogdan AURESCU

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. - Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 287, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) în cazul în care se acordă reduceri de preț după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;”

2. La articolul 314, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) În sensul alin. (7), sfârșitul următoarei luni după încheierea fiecărui trimestru calendaristic se consideră a fi ultima zi calendaristică a respectivei luni, chiar dacă aceasta este o zi nelucrătoare.”

3. La articolul 315, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) În sensul alin. (6), sfârșitul următoarei luni după încheierea fiecărui trimestru calendaristic se consideră a fi ultima zi calendaristică a respectivei luni, chiar dacă aceasta este o zi nelucrătoare.”

4. La articolul 315², după alineatul (18) se introduce un nou alineat, alineatul (18¹), cu următorul cuprins:

„(18¹) În sensul alin. (18), sfârșitul următoarei luni după încheierea perioadei fiscale se consideră a fi ultima zi calendaristică a respectivei luni, chiar dacă aceasta este o zi nelucrătoare.”

5. La articolul 316, alineatele (6¹) și (6²) se abrogă.

6. După articolul 321¹ se introduce un nou articol, art. 321², cu următorul cuprins:

„Art. 321²

Obligațiile generale ale prestatorilor de servicii de plată

(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

- a) „prestator de servicii de plată” înseamnă oricare dintre categoriile de prestatori de servicii de plată prevăzute la art. 2 lit. a) - d) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative;
- b) „serviciu de plată” înseamnă oricare dintre activitățile enumerate la art. 7 alin. (1) lit. c) – f) din Legea nr. 209/2019;
- c) „plată” înseamnă, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 4 alin. (1) – (4) și art. 105 din Legea nr. 209/2019, o „operațiune de plată” în sensul definiției de la art. 5 alin. (1) pct. 36 din Legea nr. 209/2019, sau o „remitere de bani” în sensul definiției de la art. 5 alin. (1) pct. 47 din Legea nr. 209/2019;
- d) „plătitor” înseamnă „plătitor” în sensul definiției de la art. 5 alin. (1) pct. 41 din Legea nr. 209/2019;
- e) „beneficiar al plății” înseamnă „beneficiar al plății” în sensul definiției de la art. 5 alin. (1) pct. 6 din Legea nr. 209/2019;
- f) „stat membru de origine” înseamnă „stat membru de origine” în sensul definiției de la art. 5 alin. (1) pct. 55 din Legea nr. 209/2019;
- g) „stat membru gazdă” înseamnă „stat membru gazdă” în sensul definiției de la art. 5 alin. (1) pct. 56 din Legea nr. 209/2019;
- h) „cont de plăți” înseamnă «cont de plăți» în sensul definiției de la art. 5 alin. (1) pct. 11 din Legea nr. 209/2019;
- i) „IBAN” înseamnă „IBAN” în sensul definiției de la art. 2 pct. 15 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009;
- j) „BIC” înseamnă „BIC” în sensul definiției de la art. 2 pct. 16 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012 .

(2) Prestatorii de servicii de plată sunt obligați să păstreze evidențe suficient de detaliate ale beneficiarilor plăților și ale plăților în legătură cu serviciile de plată pe care le prestează pentru fiecare trimestru calendaristic, pentru a permite organelor fiscale competente să efectueze controale privind livrările de bunuri și prestările de servicii care, în conformitate cu prevederile capitolului V din prezentul titlu, se consideră că au loc în România, în vederea atingerii

obiectivului de combatere a fraudei în domeniul TVA.

(3) Obligația prevăzută la alin. (2) se aplică numai serviciilor de plată prestate în ceea ce privește plățile transfrontaliere. Se consideră că o plată este transfrontalieră în cazul în care plătitorul se află într-un stat membru, iar beneficiarul plății se află într-un alt stat membru, într-un teritoriu terț sau o țară terță.

(4) Obligația care le revine prestatorilor de servicii de plată în temeiul alin. (2) se aplică în cazul în care, în cursul unui trimestru calendaristic, un prestator de servicii de plată prestează servicii de plată care corespund unui număr de peste 25 de plăți transfrontaliere către același beneficiar al plăților.

(5) Numărul de plăți transfrontaliere prevăzut la alin. (4) se calculează cu referire la serviciile de plată prestate de prestatorul de servicii de plată pentru fiecare stat membru și pentru fiecare element de identificare astfel cum este prevăzut la alin. (10). În cazul în care prestatorul de servicii de plată deține informații conform cărora beneficiarul plăților dispune de mai multe elemente de identificare, calculul se efectuează pe beneficiar al plăților.

(6) Obligația prevăzută la alin. (2) nu se aplică serviciilor de plată prestate de prestatorii de servicii de plată ai plătitorului pentru orice plată atunci când cel puțin unul dintre prestatorii de servicii de plată ai beneficiarului se află într-un stat membru, astfel cum rezultă din codul BIC al prestatorului de servicii de plată sau din orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc prestatorul de servicii de plată și locația acestuia. Totuși, prestatorii de servicii de plată ai plătitorului includ respectivele servicii de plată în calculul prevăzut la alin. (4) și (5).

(7) În cazul în care prestatorilor de servicii de plată li se aplică obligația prevăzută de alin. (2), evidențele:

a) sunt păstrate de către prestatorul de servicii de plată în format electronic pentru o perioadă de trei ani calendaristici de la sfârșitul anului calendaristic al datei plății;

b) sunt puse la dispoziție organului fiscal competent, în conformitate cu art. 24b din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată, în situația în care România este stat membru de origine sau stat membru gazdă, astfel cum sunt definite la alin.

(1) lit. f) și g). Punerea la dispoziție a evidențelor se realizează prin intermediul unui formular electronic standard, până cel târziu la sfârșitul lunii care urmează după expirarea trimestrului calendaristic la care se referă informațiile. Sfârșitul lunii care urmează după încheierea trimestrului calendaristic se consideră a fi ultima zi calendaristică a respectivei luni, chiar dacă

aceasta este o zi nelucrătoare.

(8) Procedura privind punerea la dispoziție a evidențelor prevăzută la alin. (7) lit. b) se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(9) În aplicarea alin. (3) și fără a aduce atingere prevederilor capitolului V din prezentul titlu, locația plătitorului se consideră a fi în statul membru care corespunde:

- a) codului IBAN al contului de plăți al plătitorului sau oricărui alt identificator care identifică fără echivoc și furnizează locația plătitorului, sau în absența unor astfel de identificatori,
- b) codului BIC sau oricărui alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc și furnizează locația prestatorului de servicii de plată care acționează în numele plătitorului.

(10) În aplicarea alin. (3), locația beneficiarului plății se consideră a fi în statul membru, în teritoriul terț sau în țara terță care corespunde:

- a) codului IBAN al contului de plăți al beneficiarului plății sau oricărui alt identificator care identifică fără echivoc și furnizează locația beneficiarului plății, sau în absența unor astfel de identificatori,
- b) codului BIC sau oricărui alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc și furnizează locația prestatorului de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății.

(11) Evidențele păstrate de prestatorii de servicii de plată, în temeiul alin. (2) – (7), conțin următoarele informații:

- a) codul BIC sau orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc prestatorul de servicii de plată;
- b) numele sau denumirea comercială a beneficiarului plății, astfel cum figurează în evidențele prestatorului de servicii de plată;
- c) dacă este disponibil, orice cod de înregistrare în scopuri de TVA sau alt cod fiscal național al beneficiarului plății;
- d) codul IBAN sau, în absența codului IBAN, orice alt identificator care identifică fără echivoc și furnizează locația beneficiarului plății;
- e) codul BIC sau orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc și furnizează locația prestatorului de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății, în cazul în care beneficiarul primește fonduri fără să aibă un cont de plăți;
- f) dacă este disponibilă, adresa beneficiarului plății, astfel cum figurează în evidențele prestatorului de servicii de plată;

- g) detaliile privind orice plată transfrontalieră, astfel cum este prevăzută la alin. (3);
- h) detaliile privind orice restituire a unei plăți, astfel cum este identificată ca fiind legată de plățile transfrontaliere prevăzute la lit. g).

(12) Informațiile prevăzute la alin. (11) lit. g) și h) conțin următoarele detalii:

- a) data și ora efectuării plății sau a restituirii plății;
- b) valoarea și moneda plății sau a restituirii plății;
- c) statul membru de origine al plății primite de sau în numele beneficiarului plății, statul membru de destinație a restituirii, după caz, precum și informațiile utilizate pentru a stabili originea sau destinația plății sau a restituirii plății în conformitate cu prevederile alin. (9) și (10);
- d) orice referință care identifică fără echivoc plata;
- e) dacă este cazul, informația că plata este inițiată la sediul fizic al comerciantului.”

7. La articolul 330, după alineatul (2), se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la alin. (2), în situațiile prevăzute la art. 287 lit. c), dacă reducerile de preț nu sunt acordate direct clientului, furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii trebuie să emită pentru fiecare perioadă fiscală un document centralizator în vederea ajustării bazei de impozitare.”

8. La articolul 342 alineatul (2²) se abrogă.

9. La articolul 356, după alineatul (3), se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Prin excepție de la prevederile art. 338, nu se consideră ca fiind fapt generator de accize consumul de gaz natural utilizat pentru menținerea capacității de a produce, de a transporta și de a distribui gaz natural, în limitele stabilite de autoritatea de reglementare în domeniu.”

10. La articolul 414¹⁰ alineatul (5) se abrogă.

11. La articolul 414¹⁸ alineatul (5) se abrogă.

Art. II. Prevederile art. I pct. 6 intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2024.

*

Prevederile art. I pct. 6 transpun Directiva (UE) 2020/284 a Consiliului din 18 februarie 2020 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește introducerea anumitor cerințe pentru

prestatorii de servicii de plată, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 62 din 2 martie 2020.

PRIM MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ